

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200402
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8220200402.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Branislava Brezu v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, P. O. Box 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: P. F., O.. XX.XX.XXXX, V. N. XXX, XXX XX T., za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, občianske združenie, Šafárikovo nám. č. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, o zaplatenie 4.573,50 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 03.07.2020, č.k. 7Csp/15/2020-69, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania.
- II. Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto cit.:

„Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2 089,86 Eur, úrok z omeškania v sume 75,88 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2 089,86 Eur od 23.6.2020 do zaplatenia, to všetko v splátkach vo výške 60,- Eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom, kedy nadobudne rozsudok právoplatnosť s tým, že v prípade omeškania sa so splatením čo i len jednej splátky, žalovaný stráca výhodu splátok a celý dlh spolu s príslušenstvom sa stáva splatným.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovanému a osobitnému subjektu na strane žalovaného voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.“

2. Citoval ustanovenie § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), g), h), i) a j), § 7 ods. 1,2,15,16 a 17, § 9 ods. 2 písm. f) a § 11 ods. 1 písm. b) a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), § 39, § 52 ods. 1 a 2, § 54 ods. 1 a 2, § 657 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že právny vzťah medzi žalobcom, ktorý v dôsledku postúpenia pohľadávky v zmluvnom vzťahu nastúpil na miesto pôvodného žalobcu a žalovaným posúdil ako vzťah spotrebiteľský, keďže právny predchodca žalobcu vystupoval ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo

inej podnikateľskej činnosti. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je chybné uvedenie údajov o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ), keďže v zmluve je uvedený iba údaj 11/2020 bez uvedenia konkrétneho dňa, mesiaca a roku. Taktiež žalobca v konaní napriek predchádzajúcej výzve súdu prvej inštancie nepreukázal postupovanie svojho právneho predchodcu s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať predmetný úver. Žalobca síce do vydania tohto rozsudku odpovedal na výzvu súdu z 3.3.2020, avšak žiadne dôkazy hodnoverne preukazujúce postup v súlade s § 7 ZoSÚ nepredložil. Porušenie povinnosti pri posudzovaní tejto schopnosti spotrebiteľa prihlásiť na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je dôvodom pre uplatnenie sankcií špecifikovaných v § 11 ods. 2 ZoSÚ. Opísané zistenie viedlo súd prvej inštancie k záveru, že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený úver predčasne (jednorázovo) zosplatiť, pretože pri posudzovaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver žalovaným nežiadal dlžníka o preukázanie v tomto smere rozhodujúcich skutočností. Preto je aj predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, konkrétne s poukazom na § 11 ods. 2 ZoSÚ. Nakoľko je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov, žalobca mal právo len na vrátenie istiny úveru, pričom k 20.06.2020 bola istina splatná v sume 4.323,11 eura, čo po započítaní žalovaným realizovaných úhrad v celkovej sume 2.233,25 eura znamená, že žalovaný je v omeškaní so splátkami istiny v sume 2.089,86 eura. Žalobca tak má nárok na vrátenie tejto vyčerpanej a nezaplatennej už splatnej časti istiny úveru a rovnako tak aj na úrok z omeškania z tejto sumy vo výške 5,00% a to za obdobie od 21.11.2018 až do 22.6.2020 a to z postupne rastúcej sumy nedoplatku splatnej istiny, ktorý súd prepočítal a ustálil na sumu 75,88 eura. Rovnako žalobcovi priznal úrok z omeškania 5% ročne od 23.06.2020 do zaplatenia z celej priznanej sumy istiny, t.j. zo sumy 2.089,86 eura do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol pre jej nedôvodnosť.

4. V zmysle § 232 ods. 3 CSP súd prvej inštancie povolil žalovanému splácať dlh v splátkach vo výške o 60 eur mesačne, splatných vždy ku koncu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, keď prihládol na jeho príjmové pomery (251,14 eura mesačne), pre ktoré nie je možné predpokladať splatenie dlhu inak ako v primeraných splátkach.

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vychádzal zo záveru, že žalobca aj žalovaný boli v konaní čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní. Za procesný úspech žalobcu považoval sumu 2.089,86 eura, čo zodpovedá 46% z pôvodne žalovaného nároku v sume 4.573,50 eura a žalovaný bol úspešný v rozsahu 54% z pôvodne žalovaného nároku. Nakoľko však na strane žalovaného nevznikli žiadne trovy konania a tieto nevznikli ani osobitnému subjektu na strane žalovaného, vychádzajúc zo zásady procesnej ekonomie rozhodol, že žalovanému a osobitnému subjektu na strane žalovaného nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

6. Proti tomuto rozsudku v rozsahu vyhovujúceho výroku podal v zákonnej lehote odvolanie osobitný subjekt na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, občianske združenie, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. V odvolaní namietal, že veriteľ mohol vyvolať splatnosť dlhu po tom čo sa žalovaný dostal po prvýkrát do omeškania so zaplatením splátky voči právnenému predchodcovi žalobcu. Je toho názoru, že od tohto okamihu objektívne začala plynúť doba premičania a teda právo, ktoré žalobca uplatňuje je premičané. Citoval ustanovenie § 54 ods. 2 a 103 Občianskeho zákonníka, ako aj poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.09.2018. Zároveň poukázal na čl. 5 bod 5.35 Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., podľa ktorého ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, Banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledujúcich prostriedkov: (a) vyhlásiť Dlžný zostatok za okamžite splatný, (b) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť Karty, (c) uspokojiť svoju pohľadávku z poskytnutého zabezpečenia, (d) vymáhať pohľadávku súdnou cestou, pričom Banka má právo vymáhať od Klienta všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky, (g) postúpiť pohľadávku tretej osobe. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozsudok v jeho vyhovujúcej časti v zmysle § 389 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca tvrdil, že vznesená námietka premlčania by odvolacím súdom nemala byť akceptovaná, nakoľko v zmysle ust. § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Keďže si žalovaný nesplnil svoju povinnosť uplatniť túto hmotnoprávnu námietku v prvoinštančnom konaní, odvolací súd by na ňu nemal prihliadnuť. V opačnom prípade, ak bude mať odvolací súd za to, že je možné pripustiť hmotnoprávnu námietku v druhoinštančnom konaní, žalobca bol toho názoru, že nárok uplatňovaný v tomto konaní, bol uplatnený včas, a teda nie je premlčaný. Žalovaný bol dňa 25.05.2017 formou predžalobnej upomienky, ktorú riadne dňa 31.05.2017 prevzal, vyzvaný na zaplatenie splátky splatnej v mesiaci 03/2017. Zároveň bol upozornený, že v opačnom prípade veriteľ pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko zo strany žalovaného k úhrade omeškanej splátky neprišlo, veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a to pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.03.2017. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanému zaslané dňa 20.07.2017. Vzhľadom na uvedené dňa 21.03.2017 začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 20.03.2017. Žaloba bola na súd podaná dňa 27.02.2020 a teda nárok nie je premlčaný, nakoľko bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby. Z tohto dôvodu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštanície postupom podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako vecne správny v napadnutých výrokoch potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštanície je v napadnutej časti vecne správne.

9. Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 21.08.2020 medzi postupcom a pôvodným žalobcom X. a žalobcom ako postupníkom súd prvej inštanície uznesením č.k. 7Csp/15/2020-120 zo dňa 11.09.2020 pripustil zmenu pôvodného žalobcu, na miesto ktorého vstúpil nový žalobca, Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštanície odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštanície nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštanície preskúmať. Vzhľadom na suspenzívny účinok odvolania osobitného subjektu na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, občianske združenie, odvolací súd preskúmal rozsudok len v jeho vyhovujúcom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania. Nakoľko žalobca odvolanie vo vzťahu k zamietavému výroku odvolanie nepodal, odvolací súd nemohol preskúmať správnosť tohto výroku, a ako taký nadobudol právoplatnosť.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštanície na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

12. Osobitný subjekt na strane žalovaného: občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV v odvolaní namietal premlčanie žalobcom uplatneného žalobného nároku s poukazom na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka.

13. Z obsahu súdneho spisu nepochybne vyplýva, že predmetný spor vznikol zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 16.11.2015 medzi dodávateľom (právnym predchodcom žalobcu - Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaným ako spotrebiteľom.

14. Právny predchodca žalobca listom zo dňa 25.05.2017 žalovanému oznámil, že k tomuto dňu eviduje k úverovej zmluve zo dňa 16.11.2015 nedoplatok v celkovej výške 430,65 eura, ktoré žiadal bezodkladne uhradiť s tým, že ak nedôjde do 05.07.2017 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Dňa 20.07.2017 právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žalovaného vyzval na úhradu dlžnej istiny pohľadávky vo výške 5.654.10 eura

15. Súd prvej inštancie vyhodnotil predčasné zosplatenie žalobcom zo dňa 20.07.2017 za neplatné s poukazom na porušenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa postupovať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver žalovaným podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 ZoSÚ.

16. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

19. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu. Veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne. Splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu. Premlčanie sa v zmysle § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka viaže na jednotlivé splátky a nie na celý dlh.

20. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom. Ak toto právo nevyužije, celý dlh sa bude premlčovať odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Situácia sa zmení, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

21. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Ak teda veriteľ právo na zosplatenie v budúcnosti splatného dlhu nevyužije, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich až do ich zaplatenia; ak účinne uplatní zosplatenie celého dlhu, pre zvyšok dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že predčasné zosplatenie úveru bolo neplatné, a teda nenastalo, nie možné aplikovať ustanovenia § 103 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby. Premlčanie sa tak v zmysle § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka v tom prípade viaže na jednotlivé splátky a nie na celý dlh.

23. Odvolací súd považuje za nepochybné, že splatnosť prvej mesačnej splátky dohodnutá v predmetnej úverovej zmluve bola odo dňa 20.12.2015 a výška splátky bola 143,55 eura. Žalovaný pred podaním žaloby vykonal v prospech žalobcu čiastkové úhrady v celkovej výške 2.233,25 eura, t.j. uhradil prvých celých 15 mesačných splátok úveru splatných od 20.12.2015 do 20.02.2017 a jednu necelú splátku vo

výške 80 eur. Prvou celou nezaplatenou splátkou bola splátka splatná ku dňu 20.03.2017. Z obsahu spisu vyplýva, že podanou žalobou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 4.573,50 eura ako rozdiel medzi sumou predpísaných splátok do zosplatenia a po zosplatení vo výške 6.806,75 eura a sumou uhradených splátok vo výške 2.233,25 eura. Teda žalobca si uplatnil nárok na splátky úveru splatné 20.03.2017 a neskoršie. Nakoľko žalobu podal žalobca na súd dňa 28.02.2020, tak s poukazom na § 101 a 103 Občianskeho zákonníka dospel odvolací súd k záveru, že žaloba bola podaná počas plynutia trojročnej premlčacej doby ohľadne jednotlivých uplatnených splátok úveru.

24. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

25. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

26. O trovách odvolacieho konania bolo odvolacím súdom rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. 262 ods. 1 a § 257 CSP. Neúspešnému osobitnému subjektu na strane žalovaného, občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca síce bol úspešný v odvolacom konaní, no odvolací súd vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa v tom, že žalobca je právnym nástupcom veriteľa (dodávateľa), ktorý v zmluve o spotrebiteľskom úvere chybné uviedol údaj o termíne konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, ako aj nepreukázal, že postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného splatiť predmetný úver podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, v dôsledku čoho bol zaťažený vadou bezúročnosti a bezpoplatkovosti a stratou práva predčasne zosplatiť úver. Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ voči spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci bolo použité konanie v rozpore so spotrebiteľským právom, predstavuje to dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý je dôvodné náhradu trov konania procesne úspešnému dodávateľovi ako porušiteľovi spotrebiteľského práva nepriznať. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepriznal v spore procesne úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).